

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת מעשה-story	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ועוד שנה אחרת לבבל, ועמד דריוש והשלימה.	תניא נמי הכי:												יב
אף דניאל טעה בהאי חושבנא, דכתיב (דניאל ט') בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים, מדקאמר בינתי - מכלל דטעה.	רבי:												יב
מכל מקום קשו קראי אהדדי כתיב (ירמיהו כ"ט) מלאת לבבל, וכתיב (דניאל ט') לחרבות ירושלים													יב
לפקידה בעלמא. והיינו דכתיב (עזרא א') כה אמר מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי ה' אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם.	רבי:												יב
מאי דכתיב (ישעיהו מ"ה) כה אמר ה' למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו, וכי כורש משיח היה? אלא אמר לו הקדוש ברוך הוא למשיח: קובל אני לך על כורש, אני אמרתי הוא יבנה ביתי ויקבץ גליותי. והוא אמר (עזרא א') מי בכם מכל עמו ויעל.	דרש רב נחמן בר רב חסדא:												יב
חיל פרס ומדי הפרתמים, וכתיב למלכי מדי ופרס אמר רבא: אתנוי אתנו בהדדי: אי מינן מלכי - מינינכו איפרכי, ואי מינינכו מלכי - מינן איפרכי.													יב
בהראתו את עשר כבוד מלכותו אמר רבי יוסי בר חנינא: מלמד שלבש בגדי כהונה. כתיב הכא (אסתר א') יקר תפארת גדולתו וכתיב התם (שמות כ"ח) לכבוד ולתפארת.	[רבי יוסי בר חנינא]												יב
ובמלאות הימים האלה וגו' רב ושמואל חד אמר: מלך פיקח היה	[רב/שמואל]												יב
מלך טיפש היה.	וחד אמר: [רב/שמואל]												יב
מאן דאמר מלך פיקח היה - שפיר עבד דקריב רחיקא ברישא, דבני מאתיה כל אימת דבעי מפייס להו.													יב
ומאן דאמר טפש היה - דאיבעי ליה לקרובי בני מאתיה ברישא, דאי מרדו ביה הנך - הני הוו קיימי בהדיה.													יב
מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה?	שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי:												יב
אמרו אתם	אמר להם: [רבי שמעון בן יוחאי]												יב
מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע.	אמרו לו: [תלמידיו]												יב
אם כן שבשושן יהרגו, שבכל העולם כולו אל יהרגו	[רבי שמעון בן יוחאי]												יב
אמור אתה	אמרו לו: [תלמידיו]												יב
מפני שהשתחוו לצלם.	אמר להם: [רבי שמעון בן יוחאי]												יב
וכי משוא פנים יש בדברי?	אמרו לו: [תלמידיו]												יב
הם לא עשו אלא לפנים - אף הקדוש ברוך הוא לא עשה עמהן אלא לפנים, והיינו דכתיב (איכה ג') כי לא ענה מלבו.	אמר להם: [רבי שמעון בן יוחאי]												יב
בחצר גנת ביתן המלך רב ושמואל חד אמר: הראוי לחצר - לחצר, הראוי לגינה - לגינה, הראוי לביתן - לביתן	[רב/שמואל]												יב
הושיבן בחצר - ולא החזיקתן, בגינה - ולא החזיקתן, עד שהכניסן לביתן והחזיקתן.	וחד אמר: [רב/שמואל]												יב
הושיבן בחצר, ופתח להם שני פתחים אחד לגינה ואחד לביתן.	במתניתא תנא:												יב
חור כרפס ותכלת													יב
מאי חור?													יב
חרי חרי	רב:												יב
מילת לבנה הציע להם.	שמואל:												יב
כרפס אמר רבי יוסי בר חנינא: כרים של פסים.	[רבי יוסי בר חנינא]												יב
על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף.													יב
הראוי לכסף - לכסף, הראוי לזהב - לזהב.	תניא, רבי יהודה:												יב
אם כן אתה מטיל קנאה בסעודה	אמר לו רבי נחמיה:												יב
אלא: הם של כסף ורגליהן של זהב.													יב

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
בהט ושיש, אמר רב אסי: אבנים שמתחוטטות על בעליהן, וכן הוא אומר (זכריה ט') אבני נזר מתנוססות על אדמתו.	[רב אסי]												יב.
והר וסחרת רב אמר: דרי דרי	[רב]												יב.
אבן טובה יש בכרכי הים ודרה שמה, הושיבה באמצע סעודה ומאירה להם כצהרים.	שמואל:												יב.
שקרא דרור לכל בעלי סחורה.	דבי רבי ישמעאל תנא:												יב.
והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים													יב.
משונים מיבעי ליה													יב.
יצתה בת קול ואמרה להם: ראשונים כלו מפני כלים ואתם שונים בהם?	רבא:												יב.
ויין מלכות רב אמר רב: מלמד שכל אחד ואחד השקוהו יין שגדול הימנו בשנים.	[רב]												יב.
והשתיה כדת													יב.
מאי כדת?													יב.
כדת של תורה, מה דת של תורה - אכילה מרובה משתיה, אף סעודתו של אותו רשע - אכילה מרובה משתיה.	רבי חנן משם רבי מאיר:												יב.
אין אנס, אמר רבי אלעזר: מלמד שכל אחד ואחד השקוהו מיון מדינתו.	[רבי אלעזר]												יב.
לעשות כרצון איש ואיש, אמר רבא: לעשות כרצון מרדכי והמן, מרדכי - דכתיב איש יהודי, המן - איש צר ואויב.	רבא:												יב.
גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות													יב.
בית הנשים מיבעי ליה													יב.
שניהן לדבר עבירה נתכוונו.	רבא:												יב.
היינו דאמר אינשי: איהו בקרי ואתתיה בבוציני.													יב.
ביום השביעי כטוב לב המלך ביין													יב.
אטו עד השתא לא טב לביה בחמרא?													יב.
יום השביעי שבת היה, שישראל אוכלין ושותין, מתחילין בדברי תורה ובדברי תשבחות. אבל אומות העולם שאוכלין ושותין - אין מתחילין אלא בדברי תיפלות. וכן בסעודתו של אותו רשע, הללו אומרים: מדיות נאות, והללו אומרים: פרסיות נאות. אמר להם אחשוורוש: כלי שאני משתמש בו אינו לא מדי ולא פרסי אלא כשדי, רצונכם לראותה? - אמרו לו: אין, ובלבד שתהא ערומה.	רבא:												יב.
שבמדה שאדם מודד בה מודדין לו. מלמד שהיתה ושתי הרשעה מביאה בנות ישראל ומפשיטן ערומות ועושה בהן מלאכה בשבת. היינו דכתיב אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשוורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה, כשם שעשתה - כך נגזר עליה.													יב.
ותמאן המלכה ושתי													יב.
מכדי פריצתא הואי													יב.
שניהן לדבר עבירה נתכוונו	דאמר מר:												יב.
מאי טעמא לא אתא?													יב.
מלמד שפרחה בה צרעת	רבי יוסי בר חנינא:												יב.
בא גבריאל ועשה לה זנב.	במתניתא תנא:												יב.
ויקצף המלך מאד													יב.
אמאי דלקה ביה כולי האי?													יב.
שלחה ליה: בר אהוריייה דאבא אבא לקבל אלפא חמרא שתי ולא רוי, וההוא גברא אשתטי בחמריה. מיד והמתו בערה בו.	רבא:												יב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב:
ויאמר המלך לחכמים													■ ◇
מאן חכמים													^
רבנן													! ◇
ידעי העתים													■ ◇
שיודעין לעבר שנים ולקבוע חדשים.													■ ◇
אמר להו: דיינוה לי - אמרו: היכי נעבד? נימא ליה: קטלה - למחר פסיק ליה חמריה ובעי לה מינן. נימא ליה: שבקה - קא מזלולה במלכותא. אמרו לו: מיום שחרב בית המקדש וגלינו מארצנו ניטלה עצה ממנו, ואין אנו יודעין לזון דיני נפשות. זיל לגבי עמוך ומואב, דיתבי בדוכתייהו כחמרא דיתבי על דורדייה. וטעמא אמרו ליה: דכתיב (ירמיהו מח) שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר.													O
מיד - והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש.													O ◇
כל פסוק זה על שום קרבנות נאמר:	רבי לוי:												■ ◇
כרשנא, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, כלום הקריבו לפניך כרים בני שנה כדרך שהקריבו ישראל לפניך?													■
שתר, כלום הקריבו לפני שתי תורין?													■
אדמתא, כלום בנו לפניך מזבח אדמה?													■
תרשיש, כלום שימשו לפניך בבגדי כהונה, דכתיב בהו (שמות כ"ח) תרשיש ושהם וישפה.													■
מרס, כלום מירסו בדם לפניך?													■
מרסנא, כלום מירסו במנחות לפניך?													■
ממוכן, כלום הכינו שלחו לפניך?													■
ויאמר ממוכן													■
ממוכן זה המן. ולמה נקרא שמו ממוכן - שמוכן לפורענות.	תנא:												■ ◇
מכאן שההדיוט קופץ בראש.	רב כהנא:												■ ◇
להיות כל איש שרר בביתו אמר רבא: אלמלא אגרות הראשונות לא נשתיר משונאיהן של ישראל שריד ופליט. אמרי: מאי האי דשדיר לן להיות כל איש שרר בביתו? פשיטא אפילו קרחה בביתה פרדשכא ליהוין ויפקד המלך פקודים. אמר רב: מאי דכתיב (משלי י"ג) כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת, כל ערום יעשה בדעת - זה דוד, דכתיב (מלכים א' א) ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה, כל מאן דהוה ליה בריתא - אייתה ניהליה. וכסיל יפרש אולת - זה אחשורוש, דכתיב ויפקד המלך פקודים. כל מאן דהוה ליה בריתא - איטמרה מיניה.	[רבא]												■ ◇
איש יהודי היה בשושן הבירה וגו', איש ימיני.													■ ◇
מאי קאמר?													^
אי ליחוסא קאתי													!
ליחסייה ואזיל עד בנימין אלא מאי שניא הני?													?
כולן על שמו נקראו בן יאיר - בן שהאיר עיניהם של ישראל בתפלתו, בן שמעי - בן ששמע אל תפלתו, בן קיש - שהקיש על שערי החמים ונפתחו לו.	תנא:												■ ! ◇
קרי ליה יהודי - אלמא מיהודה קאתי, וקרי ליה ימיני - אלמא מבנימין קאתי?													?
מרדכי מוכתר בנימוסו היה.	רב נחמן:												! ◇
אביו מבנימין ואמו מיהודה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי:												! ◇

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רבנן:	משפחות מתגרות זו בזו, משפחת יהודה אומרת: אנא גרים דמתיליד מרדכי, דלא קטליה דוד לשמעני בן גרא. ומשפחת בנימין אמרה: מינאי קאתי.										!	◊	יב:
רבא:	כנסת ישראל אמרה לאידיך גיסא: ראו מה עשה לי יהודי ומה שילם לי ימיני, מה עשה לי יהודי דלא קטליה דוד לשמעני, דאיתיליד מיניה מרדכי, דמיקני ביה המן. ומה שילם לי ימיני - דלא קטליה שאול לאנג, דאיתיליד מיניה המן, דמצער לישראל.										!	◊	יב: